

La Generalitat valenciana destinarà 5.000 milions per al Festival Música-92

El 'carro' líric del '92

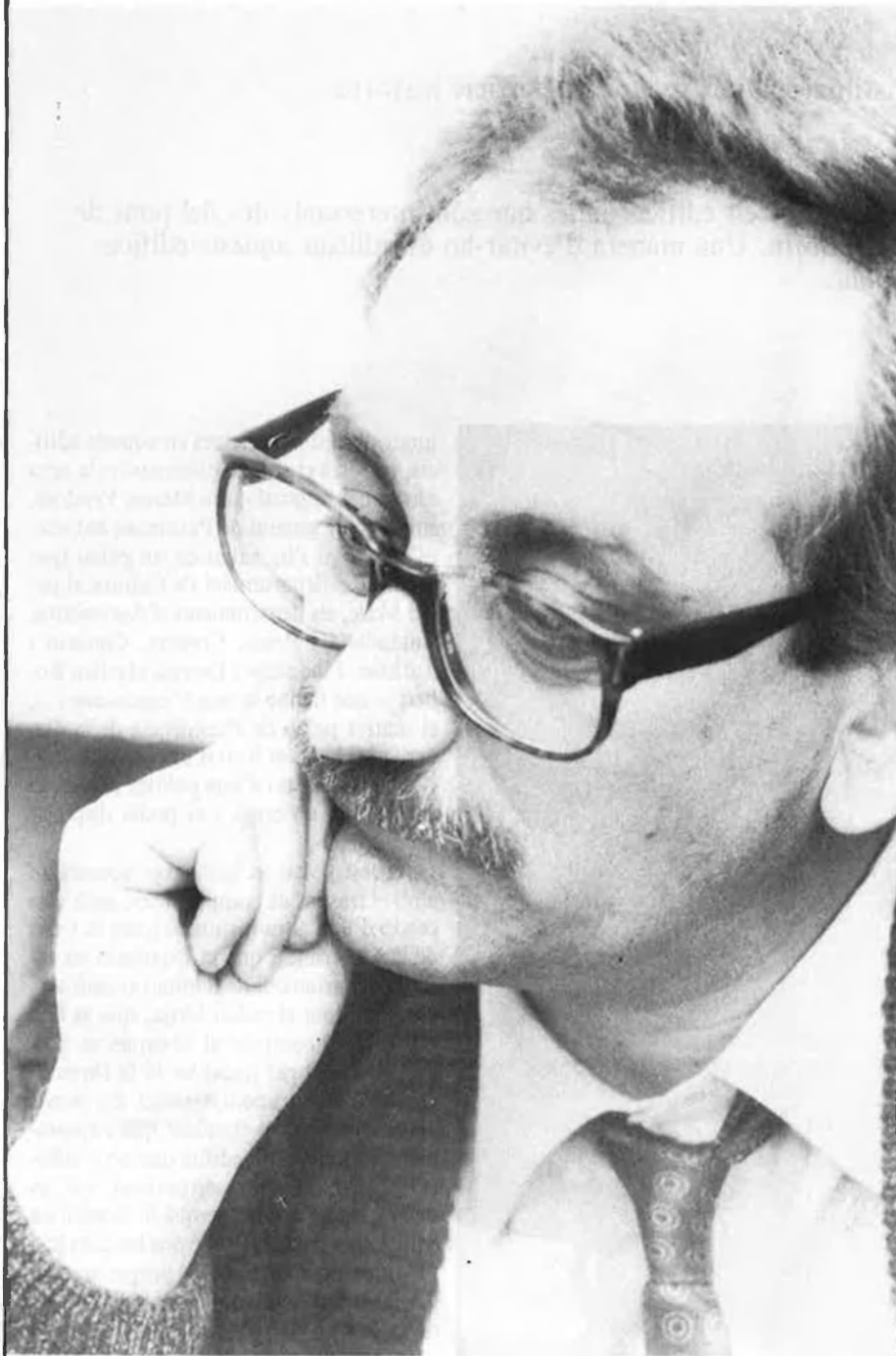
Acusat d'oportunista, el festival Música 92 celebra aquests dies l'Obertura Lírica, que Montserrat Caballé s'encarregarà de tancar el pròxim 20 de febrer al Palau de la Música de València.

La veu de Josep Carreras, a tall d'aperitiu líric, encetava el passat dijous 18 de gener al Palau de la Música de València, el preludi del festival Música 92, també conegut per Les Quatre Estacions i en el DOGV *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, com Trobada Internacional de les Cultures i Expressions Musicals. Amanida de noms rimbombants per a un projecte amb el qual el País Valencià —¿o seria més correcte dir la ciutat de València?— aspira a festejar l'efemèrides de 1992. El projecte, gestat durant l'era Ciscar, anterior Conseller de Cultura de la Generalitat valenciana, disposa d'un pressupost de vora 6.000 milions de pessetes, segons declaraven els representants institucionals durant l'acte de presentació del cicle de concerts o Obertura Lírica per al 92, que tancarà la cantant Montserrat Caballé el pròxim 20 de febrer també al Palau de la Música de València.

Tot i que s'espera l'aportació de patrocinadors privats i de l'administració central, serà la Generalitat valenciana la principal font de finançament dels actes. Segons el conseller Antoni Escarré, entre 4.300 i 4.400 milions aportarà la institució autonòmica. Fou el mateix conseller el que va confessar les reticències per part del govern central a finançar un festival qualificat d'inoportú. Escarré, que estava acompanyat per l'alcaldessa de la ciutat, Clementina Ródenas, èmula de Molly Brown en la cursa electoral cap a les municipals de 1992, i Manuel Angel Conejero, director del Palau de la Música en aquell moment i coordinador tècnic de Música 92, no feia sinó subratllar un fet cantat des del principi: l'escassa simpatia de l'administrador central per a un projecte vist més com una vel·leïtat autonòmica que una iniciativa patrocinable.

Josep Carreras, primera figura que ha obert el festival.

Emili Soler, comissari del festival Música del 92.

I no els faltava raó. La celebració del festival afluïa com les fantasies provincianes d'una administració autonòmica desitjosa de pujar al tren del 92, encara que fóra en l'últim vagó i sense bitllet.

I així s'ha esdevingut. El projecte mai va comptar amb el suport de Madrid, malgrat els viatges del comissari, el diputat socialista Emili Soler, a la capital del regne. Des de dins tampoc van faltar les crítiques per a una iniciativa que corria el risc de caure en una desfilada d'atraccions lírico-simfòniques en un país man-

cat d'infraestructures musicals. Tampoc faltaren les crítiques als organitzadors del festival, des de l'ex-conseller de cultura, Cebrià Ciscar, que no havia assistit mai a cap acte organitzat per l'Àrea de Música de l'IVECM, dependent de la seua conselleria, fins al comissari de l'empresa, Emili Soler, un promotor del qual es desconeixia fins aquell moment la seua vocació musical.

Segurament per això es va buscar la col·laboració del professor Conejero, en

aquell moment director del Palau de la Música de València, hàbil gestor cultural que havia fet de l'auditori un dels contenidors més prestigiosos del país.

Conejero, a més, ha estat el protagonista principal del festival Música 92 amb la dimissió sobtada. Als pocs dies de la presentació de l'Obertura Lírica, i encara recents els aplaudiments del públic que omplia el Palau de gom a gom per escoltar Josep Carreras, Conejero presentava la renúncia com a director del Palau de la Música. Una dimissió que Conejero, segons les seues pròpies paraules, meditava des del Nadal passat, i que el recital de Carreras al Palau va posar el punt final. L'ex-director del Palau es mostrava cansat de «fer miracles i que les coses isquen per casualitat». D'altra banda, en de domini públic les diferències amb el regidor de Cultura de l'Ajuntament de València, Roberto Cantos, un home que ja ha donat prou mostres d'incapacitat per a la gestió cultural. Tot i així, la vacant deixada per Conejero ha estat ocupada per Manuel Muñoz, periodista del diari *El País*. La crisi ha durat una rosada.

Amb la desaparició de Conejero com a director del Palau queda en l'aire la seua continuïtat com a director tècnic del festival Música 92, tot i que Conejero ha declarat els seus desitjos de seguir lligat a l'organització del festival. D'altra banda, la mateixa organització de l'encontre Música 92 encara està per perfilar, mentre es contempla la possibilitat de substituir la figura del comissionat per una direcció general que dependria directament de la Presidència de la Generalitat. Moltes llacunes per a un festival que es va posar en marxa per circumstàncies conjunturals, que ha vist desaparèixer alguns dels seus promotors —Maravall, Ciscar, Conejero...— i que ben bé ningú sap què fer amb ell. Això sí, s'invertiren més de 5.000 milions de pessetes. Al seu favor queden projectes com la transformació de l'Orquestra Municipal en Orquestra Simfònica de la Generalitat, la creació de la Jove Orquestra Valenciana, la creació d'un centre musicològic, mentre que l'auditori de Castelló juntament amb el Conservatori s'espera que estiga enllestit per al pròxim curs. Per contra, per l'Auditori d'Alacant, tot i que el conveni entre l'Ajuntament i la Conselleria ja fa temps que es va firmar, encara no hi ha projecte definitiu, i difícilment estarà a punt per als esdeveniments del 1992.

Carles Gàmez